

Kristus i Salmenes bok

Innledning

Det emne vi nå skal stanse for er både lærerikt og oppbyggelig: Kristus i Salmenes bok. "Alt det som kan komme til å ramme et menneske, er beskrevet i denne bok. Alle hjertets følelser, tanker og stemninger kan leses i disse salmene. Om du føler behov for å bekjenne, om vanskeligheter og fristelser møter deg, om du opplever forfølgelse og nød, vil Salmenes ord kunne trøste og hjelpe deg. Når du vil tale med Gud om din nød, vil Salmene gi deg de ord du trenger" (Ignatius). Selv om Salmene blir ofte lest, og er blitt kjær for mange kristne, så er det ikke alle som forbinder den med Kristus. Vi leser i Lk.24.27.44 da Jesus møtte emmausvandrere, og han begynte å legge ut skriftene for de. "Og han begynte fra Moses og fra alle profetene og utla for dem i alle skriftene det som er skrevet om ham, at alt det måtte oppfylles som er skrevet om meg i Mose lov og profetene og *salmene*" Så er det da noe som er skrevet om Jesus også i Salmene, både om hans lidelse og hans herlighet. Og det vil vi gjerne se nærmere på i det følgende.

Salme 2

"Jordens konger steg fram, høvdingene slo seg sammen mot Herren og mot hans Salvede. Ja, i sannhet! I denne by samlet de seg mot din hellige tjener Jesus, som du salvet" Ap.gj.4,25-28 jfr. Salme 2,2. I Lk.2,25-38 leser vi om Simeon at "Det var åpenbart for ham av Den Hellige Ånd at han ikke skulle se døden før han hadde sett Herrens salvede" (v.26).

Så kommer de opp med Jesu barnet, og så "tok Simeon ham i armene sine og lovet Gud og sa: Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse" (v.28-30) Dette viser at Jesus er Herrens salvede.

Den ytre forfølgelse

Det står at "Jordens konger reiser seg, og fyrster rådslår sammen mot Herren og mot hans salvede" (v.2) Hvordan ytrer denne motstanden seg i dag? Det er en motstand mot Guds barn. Dette møter vi på mange områder i livet, hvis en vil stå på den sanne og sunne lære. Det vil koste deg som står i ledelsen på bedehuset, å nekte liberale forkynnere, eller kvinnelige prester, talarstolen. Da må en regne med motstand, også ifra sine egne. Men Jesus har sagt at det vil gå slik. "Har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere" Joh.15,20 "I verden har dere trengsel" Joh.16,33 jfr. 2.Tim.3,12 - 1.Peter 4.15f

Derfor blir livsveien ofte smal og vanskelig for en kristen. Men, Jesus sier at "vår trengsel er kortvarig" 2.Kor.4,17. Deretter blir det en evig herlighet sammen med Jesus.

"Hos Gud er evig glede! Men før jeg kommer der, jeg må blant torner trede og bære byrder her. Her trykker mange plager, her strider Jesu brud, her blandes fryd med klager, kun glede er hos Gud" (Sangboken nr. 402 v.1) Møter du noen motstand, fordi du tror på Jesus? Hvis ikke; hva er grunnen til det? "Dere er jordens salt! Men om saltet mister sin kraft, hva skal det da saltes med? Det duger ikke lenger til noe, uten til å kastes ut og tråkkes ned av menneskene." Mt.5,13. På hvilken måte kan en kristen være salt i verden? Ganske enkelt, ved å være annerledes en verden. En kristen har et annet mål, en ny Herre, en ny målestokk, nye tanker om hva som er rett og galt. Derfor gjør en kristen sin funksjon her i verden ved å være annerledes enn verden. Hva tid mister saltet sin kraft? Det skjer når vi blir verdsliggjort, og skikker oss like denne

verden. Men det skjer også når en kristen blir så ivrig etter å være alle tilpass, at han ikke tør å si ifra, men vil leve i fred og vennskap med alle. Vi leser i Mt.14,3ff om da døperen Johannes refset Herodes, fordi han hadde tatt konen til broren sin. "Det er deg ikke tillatt å ha henne" (v.4) Da ble Johannes halshogd. Han kunne latt være å sagt noe, og dermed hindret forfølgelse. Men han måtte si det som Guds ord sier. Dette vil koste mye for mange, men Jesus har sagt at det vil gå slik. Jakob 4.4.

Vårt rike er i himlen

Så tales det videre tales at Kristus skal være "konge på Sion." (v.6) Sion er et navn som brukes om Jerusalem, Davids stad. 2.Sam.5,7. I det Gamle Testamentet er det en rekke løfter knyttet til Sion og Sions berg. "Fra Sion, skjønnhetens krone, stråler Gud fram" Salme 50,2. jfr. Es.2,2f Nå er det ikke byen Jerusalem i bokstavelig betydning det er tale om, men det tales om et åndelig rike. I NT brukes Sion om det himmelske Jerusalem. Åpb.14,1. I Salme 87 er det tale om å ha en borgerrett i Sions stad. En borgerrett som har sitt opphav at en er født der. I Rogaland spurte ofte forkynnerne: Er han fødte? Med det mente de, er han frelst? Det er kun de som har en borgerrett i Sion. "For vårt rike er i himlen" Fil.3,20. Der er vårt borgersamfunn. Det er håpet for de kristne. Men det er bare de som er født av Gud som hører til der.

De fødte er de som har funnet Jesus som sin eneste skatt, trøst og redning. Det er fordi Jesus tok bort alle våre synder, og oppfylte alle lovens plikter i vårt sted. Og han synger følgende: *"Det kommer, Jesus, blot fra dig; kun du er værdig frydesangen, du gav dit dyre blod for mig og er for mig til Gud indgangen. I al min største usselhed har jeg dog fuld retfærdighed blot derved."* Her tales det om Kristus som har rett på en arv.(v.8) Hvem er det? Det står i Ap.Gj.15,14 "hvordan Gud fra først av sørget for å ta ut av hedningene et folk for sitt navn" Disse hedningfolkene er du som tror på Jesus. "Begjær av meg" sier Salmen her. Dette begjæret av Sønnen får vi vite i Joh.17,24 "Jeg vil", jeg krever, Jeg forlanger, jeg setter alt inn på, at alle som tror på meg skal være der jeg er, for at de skal få se min herlighet.

Salme 8

"Når jeg ser din himmel, dine fingrers verk, månen og stjernene som du har satt der" (v.4) Det står i Kol.1,17 at "Han er før alle ting" Jesus er før alle ting. Dette gjelder både Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. "Fra evighet er jeg blitt innsatt, fra begynnelsen, før jorden var til" Ord.8,23. Før noe var skapt, er det noe som har vært til. Det er Jesus. Jesus er den skapende Gud. Joh.1,1-3,14 - Hebr.1,8-10.

Menneske - Jesus Kristus

"hva er da et menneske at du kommer ham i hu, en menneskesønn, at du ser til ham!" (v.5) I Hebr.2,6-9, får vi høre at dette menneske er Jesus. Han er slik som et menneske skal være etter Guds ord. Det gikk gale med oss i syndefallet. Vi kom i djevelens snare "så de må gjøre hans vilje" 2.Tim.2,26. Fra å være en Guds venn, ble vi en Guds fiende. Og synden i oss er blitt en makt. Slik er menneske blitt etter syndefallet. Det er ikke slik at det bare har blitt et brist i vårt gudsforhold. Det har skjedd mer enn at menneske er svake og skrøpelige ovenfor Gud. Menneske er død i forholdet til Gud. Mt.8,22 - Ef.2,1. Men "det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet" Rom.8,3. Her har vi det

fullkomne menneske som "i alle ting bli sine brødre lik". Hebr.2,17. Han "er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd" Hebr.4,15.

"Han som skrider fram over hele firmamentet og ikke trenger til at noen leder hans hånd, han måtte som vi lære å stabbe og gå. Han som skaper himmel og jord ved sitt ord, måtte som vi, lære å tale sitt eget språk. Han som uten hender kan styre alle ting, han måtte, som vi, lære å bruke hendene til jordisk arbeid. Han som uten vanskelighet eller anstrengelse oppholder alt det som er skapt, han måtte som menneske arbeide seg trett og svett. Han som ikke frister noen og heller ikke fristes av noe, han måtte som menneske utstå de sværeste fristelser. Han som er evig udødelig i sin opphøyede majestet, han måtte som menneske smake synders elendige død" (Olav Valen-Sendstad). Så skal du vite det, at hele Jesu liv er ditt. Det rekkes deg ved troen på ham.

Fornedrelsen

Uttrykket "lite" er tidsbegrenset. (v.6) Det betyr for en liten stund. Jesus sier i Joh.10,30 "Jeg og Faderen, vi er ett" Det er ingen rangforskjell i Guddommeligheten mellom Faderen, Sønnen og den Hellige Ånd. Men nå sies det at Jesus er blitt stilt lavere for en liten stund. Det er fornedrelsen vi møter her. "han som, da han var i Guds skikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte å være Gud lik, men gav avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg, da han kom i menneskers liknelse. Og da han i sin ferd var funnet som et menneske, fornedret han seg selv og ble lydige til døden - ja, døden på korset." Fil.2,6-8.

Hva bestod Jesu fornedrelse i? Den bestod ikke i at Han ble et menneske. Det var nødvendig. Men Han er også menneske nå i opphøyelsen."Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at han ble en forbannelse for oss" Gal.3,13 "Men det behaget Herren å knuse ham. Ham slo ham med sykdom. Når du gjør hans sjel til et skyldoffer-" Es.53,10. Dette er fornedrelsen, at han ble behandlet som en synder i vårt sted. Dette varte bare en kort tid. Så reiste Gud Han opp igjen, og kronet Han med herlighet og ære. (v.6). Det same skal Herren gjøre med deg som tror på Jesus. Så skal du for evig være sammen med Jesus.

Salme 45

Denne Salmen handler om en konge (v.2) Hvem denne kongen er ser vi av v.7. Når vi sammenligner dette verset med Hebr.1,8f ser vi at denne kongen er Kristus.

Kongen (v.2-9)

Her får vi en beskrivelse av vår frelser. (v.3) Vanligvis når vi skal tegne et bilde av Jesus, så blir det den lidende Kristus. Det er sant. Vi må aldri glemme hva det har kostet Jesus å frelse oss fra død og evig fortapelse. Vi leser om ypperstepresten i den gamle pakt at han ble "innsatt for å bære fram gaver og offer. Derfor er det nødvendig at også han har noe å frambære" Hebr.8,3. Hva måtte Jesus bære fram? Han "bar seg selv fram for Gud som et lyteløst offer" Hebr.9,14. Og "det gjorde han én gang for alle da han ofret seg selv. Hebr.7,27. jfr. Ef.5,2. Denne veien gjekk han lydige. I Jesus er synden sonet, loven oppfylt, syndefallet gjenopprettet.

"Thi blodet, han utgød, det gælder dog mer end alle de synder, du føler og ser under smerte. Og vid, at hvad Jesus har taget på sig, det kaster han aldrig tilbage på dig - det er borte!"

Men her ser vi en annen side av Jesus. "Du er den fagreste blant menneskenes barn" (v.3). Vi synger i en sang: "Den skjønneste er han av alle, Guds herlighets bilde på jord" jfr. Joh.1,14

"For i ham bor hele guddommens fylde legemlig" Kol.2,9 - 1,19.

Hos ham er nåde "utgytt på dine lepper". (v.3). Det er kun i Jesus, det er nåde å få. "For loven ble gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus" Joh.1,17. Nåde er det stikk motsatte, av hva vi har fortjent. Nåde er at Gud, for Jesu skyld, tilgir deg alle dine synder. Nåde betyr gunst, yndest, velbehag. Det er ordet velbehag vi møter i 5.Mos.7,7. "Ikke fordi dere var større enn alle andre folk, fant Herren behag i dere, så han utvalgte dere. For dere er det minste av alle folkene. Men fordi Herren elsket dere" Det var grunnen!. Det er ikke bare det, at vi har fått nåde. Men "av hans fylde har vi alle fått, og det *nåde over nåde*" Joh.1,16.

Gud avslører synden

"dine piler er hvesset" (v.6) Det er ikke bare djevelen som har piler. Gud har også piler, som vi ser her. Salme 38,3 - Es.49,2. Vi leser at David både drev hor og myrdet. Så kom Gud til David gjennom Natan, og sa: "Du er mannen", så ble David avslørt, og han måtte erkjenne sin synd. Det var Guds pil som traff blink. Lar du Guds pil få treffe deg? I Salme 36,2.3 står det at "Synden taler til den ugudelige i hans hjertets innerste. Det er ingen frykt for Gud hos ham. For en smigrer ham i hans øyne ved å finne hans synd, ved å hate ham" Her legger vi merke til at synden opererer med to ansikter. Først vil synden komme og smigre og lokke. Siden, når du har falt, kommer den med bebreidelser. Josva 7,21. Det begynte med hemmelige tanker i hjerte. Så ble det til handling. Hvis du tar det for lettvindt med synden, og ikke dømmer dine syndige tanker som synd, så vil ondskapens krefter til slutt ta deg, og føre deg ut i en evig død og fortapelse. Jakob 1,13-16.

Bruden (v.10-16)

"Overmåte herlig er kongedatteren der inne. Hennes kledning er gjennomvevd med gull" (v.14). Fordi bruden var kledd slik, fekk hun gå inn i kongens slott. (v.15,16). Det som gjør oss til en kristen, er en kledning. Uten denne kledning, er vi ikke frelst. Det var det den bortkomne sønn fekk, da han vendte hjem. Lk.15,22. I Mt.22,1-14 får vi høre om noen som var kommet inn i bryllupshuset uten bryllupsklær. Han ble kastet "ut i mørket utenfor! Der skal de gråte og sjære tenner" (v.13). Dette skildrer ikke himmelen, for ingen kommer inn i himmelen ved en feiltagelse, og blir kastet ut. Men dette skildrer livet her på jord, der mange gir seg ut for å være kristne, uten å være det. Men han hadde sagt ja til innbydelsen. Er det ikke nok å si ja til Jesus for å bli frelst? Nei vil Jesus si oss her. Spørsmålet er om du er bryllupskledd.

Hva er denne kledning? Eller, hva slags kledning må jeg eie og ha for å komme inn i himmelen? Denne drakten er Jesus. Det er Kristi rettferdighet og syndenes forlatelse.

Det ser vi i Es.61,10. Først leser vi at Jesus skildrer den frelse han kommer for å bringe til Sion, og så synger Sion tilbake til ham: "Jeg vil glede meg i Herren, min sjel skal fryde seg i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt, i rettferdighetens kappe har han svøpt meg - lik brudgommen, som setter på seg en lue prektig som prestens, og lik bruden, som pryder seg med sine smykker." Det same ser vi Sak.3,3.4. "Men Josva var kledd i skitne klær der han stod for engelens åsyn. Og engelen tok til orde og sa til dem som stod foran ham: Ta de skitne klærne av ham! Og til ham selv sa han: Se, jeg tar din misgjerning bort fra deg og kler deg i høytidsklær" *"Jeg vet en drakt mot hviken blekner all verdens prakt og herlighet, som hver en synder smykkes med, når Gud ham Sønnens blod tilregner. En drakt så yndig og så pryd, som skjuler syndere for Gud. En drakt for brudeskaren"*

Så skal jeg stå for Gud i en annen person, fordi Kristus er mitt liv. Kol.3,4. Jeg er iført hans liv,

hans renhet, lydighet, hellighet. I Salme 45,16 sies det om de som var kledd slik, "de ledes fram med fryd og jubel, de går inn i kongens slott" Det skal også vi få gjøre, og så er vi hjemme og berget for evig.